

27.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE**Ministra Przemysłu i Handlu**

do dekretu o wywozie towarów za granicę, przywozie z zagranicy i przewozie tranzytowym z dn. 7 lutego 1919 r.

Na zasadzie art. 12 dekretu Naczelnika Państwa z dn. 7 lutego 1919 roku, Dz. p. p. № 15 poz. 216, zarządza się po porozumieniu się z Ministrami Skarbu, Apropowizacji, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Kolei Żelaznych, Poczty i Telegrafów oraz dla Spraw Wojskowych, co następuje:

Art. 1. W celu regulowania obrotu towarowego państwa z zagranicą przez wydawanie pozwoleń na przywóz, wywóz i przewóz tranzytowy ustanawia się przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu z przedstawicielami Ministerstw Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Apropowizacji, Skarbu, Przemysłu i Handlu komisję, która nosi nazwę i posługuje się pieczęcią: „Państwowa Komisja przywozu i wywozu“.

Przewodniczącemu Komisji i jego zastępcę mianuje z pomiędzy członków Komisji i ich zastępców Minister Przemysłu i Handlu.

O ile zajdzie tego potrzeba, może Komisja zaprosić do uczestnictwa w obradach inne Ministerstwa i instytucje państwowe, a także w poszczególnych wypadkach przedstawicieli instytucji społecznych i osoby prywatne.

Art. 2. Przedstawiciele Ministerstw i instytucji państwowych biorą udział w obradach z głosem stanowczym, inne osoby z głosem doradczym.

Przy głosowaniu rozporządzają Ministerstwa i inne instytucje państwowe tylko jednym głosem bez względu na ilość swych przedstawicieli obecnych na posiedzeniu.

Do ważności uchwał Komisji potrzebną jest obecność na posiedzeniu przedstawicieli trzech Ministerstw, wymienionych w art. 1, ustępie I.

Uchwały Komisji zapadają większością głosów; przy równej ilości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Każdy głosujący ma jednak prawo przeciw uchwale zgłosić na tem samym posiedzeniu sprzeciw z tym skutkiem, że wykonanie uchwały wstrzymane będzie na przeciąg dni siedmiu. Jeżeliby w ciągu tego czasu odnośna władza nie podtrzymała sprzeciwu któregoś przedstawiciela, uchwała Komisji uzyska moc obowiązującą. W przeciwnym razie rozstrzyga sprawę Minister Przemysłu i Handlu po porozumieniu się z odnośnym Ministrem, w sprawach zaś dotyczących przywozu także z Ministrem Skarbu.

Art. 3. Pisma Komisji podpisuje przewodniczący lub jego zastępca.

Art. 4. Podania o udzielenie pozwoleń na przywóz, wywóz i przewóz tranzytowy podlegają opłacie skarbowej w myśl dekretu z dn. 7 lutego 1919 Dz. p. p. № 14 poz. 145. Należy je wnosić na przepisanych formularzach, które należy jak najdokładniej wypełnić, do kancelarii Komisji w Warszawie ul. Elekoralna № 2.

Formularze sprzedają wszystkie inspektoraty skarbowe, urzędy podatkowe i celne.

Art. 5. Pozwolenia uprawniają do przywozu, wywozu i przewozu tranzytowego towarów tylko przez urzędy celne w nich wskazane.

Art. 6. Pozwolenia wydaje się na pewien oznaczony w nich przeciąg czasu, po upływie którego tracą swą ważność i nie będą mogły być przedłużone.

Urzędy celne będą mogły, mimo przekroczenia terminu ważności pozwoleń, przy przywozie dokonać ostatecznej odprawy, jeżeli towar przed upływem terminu, oznaczonego w pozwoleniu, znajdował się już na obszarze Państwa, przy wywozie wypuścić towar za granicę, jeżeli go przed upływem terminu oddano do wywozu za granicę kolei, pocztą lub innemu publicznemu przedsiębiorstwu przewozowemu, wreszcie przy przewozie dokonać ostatecznej odprawy, jeżeli towar przed upływem terminu znajdował się na obszarze Państwa.

Dowód stanowią papiery przewozowe i celne.

Art. 7. Pozwolenie należy przy przywozie i przewozie przedłożyć w urzędzie celnym wchodowym, przy wywozie w urzędzie celnym wyjściowym. Jeżeli wywozu dokonywają koleje, poczta lub inne publiczne przedsiębiorstwa przewozowe, należy pozwolenie przedłożyć tym przedsiębiorstwom w chwili oddania posyłki do przewiezienia i okoliczność tę zanotować na papierach przewozowych.

Art. 8. Na towary zatrzymane z powodu braku pozwolenia przez urzędy celne i inne organa nadzorujące, otrzyma strona potwierdzenie, w którym należy podać dokładnie rodzaj i ilość (wagę, ilość sztuk i t. p.) towarów.

Art. 9. Towary, zatrzymane w myśl art. 9 dekretu, zgłosi urząd zatrzymujący bezzwłocznie Komisji celem zakupu względnie wydania dalszego zarządzenia.

Jeżeli urząd zatrzymujący nie otrzyma odpowiedzi do dni 14 należy towar cofnąć napowrót za granicę.

Towarów podlegających zepsuciu nie należy zgłaszać Komisji, tylko odrazu cofnąć je za granicę.

Art. 10. Jeżeli ilość towarów zawartych w przesyłce przewyższa ilość podaną w pozwoleniu, należy z całą posyłką postąpić tak, jakby pozwolenia wcale nie było.

Przekroczenie ilości towaru podanej w pozwoleniu nie więcej jak o 10% nie pociąga za sobą tych skutków.

Art. 11. Odstąpienie pozwolenia przywozu, wywozu i przewozu osobom trzecim pociąga za sobą prócz kar przewidzianych w dekrete z dnia 7 lutego 1919 unieważnienie pozwolenia.

Art. 12. Wykonanie zarządzeń wydanych w sprawie przywozu, wywozu i przewozu towarów oraz dozór nad ich przestrzeganiem, należy do zakresu działania urzędów i posterunków celnych, straży granicznej i straży skarbowej, które wspierać mają w ich działaniu wszystkie władze cywilne i wojskowe.

Art. 13. W razie wykrycia przekroczenia obowiązany jest urząd celny, który wykroczenie wykrył, zatrzymać sprawcę wraz z towarem, sporządzić dokładny protokół w 2 egzemplarzach i przedłożyć jeden najbliższemu inspektorowi skarbowemu względnie Dyrekcji okręgu skarbowego, które stosownie do art. 3 dekretu z dn. 7 lutego r. b. albo same rozpoznają sprawę, albo oddadzą ją do rozpoznania właściwemu sądowi.

Drugi egzemplarz należy przesłać Ministerstwu Skarbu.

Jeżeli wykroczenie wykryły inne organa, winne są sprawę wraz z towarem odprowadzić do najbliższego urzędu celnego lub innego urzędu skarbowego, które postąpią w sposób wskazany w 1-ym ustępie.]

Jeżeli między towarami zatrzymanymi znajdują się przedmioty ulegające łatwo zepsuciu lub takie, których przechowanie na składzie byłoby połączone z trudnościami, należy uczynić o tem wzmiankę przy końcu protokołu, a towar natychmiast sprzedać ludności z wolnej ręki po cenach normalnych (art. 6 ust. 2 dekretu z 7/2 1919).

Przedmioty, których konfiskatę potwierdzono prawomocnym wyrokiem sądowym, oddane będą odpowiednim władzom celem sprzedaży. Uzyskana cena kupna przypada Skarbowi Państwa.

Art. 14. Przy odprawianiu towarów mają urzędy celne, względnie kolejowe, pocztowe lub inne publiczne przedsiębiorstwa przewozowe przestrzegać następujących przepisów:

a) Przy przywozie.

Przy towarach, do których przywozu potrzeba osobnego pozwolenia ma urząd graniczny przede wszystkim zbadać czy istnieje dla nich pozwolenie względnie czy pozwolenie to nie wykazuje jakichś braków (np. brak jakiegoś poświadczenia i t. p.).

Jeżeli niema żadnych wątpliwości, ma urząd celny przystąpić do przepisanej odprawy celnej (odprawa ostateczna lub przekazanie).

Na dokumencie odprawy należy uwidocznic datę i № pozwolenia na podstawie którego odprawa nastąpiła.

Jeżeli towar ma być przekazany do urzędu celnego wewnątrz kraju, urząd graniczny jest obowiązany sprawdzić czy towar odpowiada przedłożonemu pozwoleniu i potwierdzić tę okoliczność na papierach przewozowych i na pozwoleniu, które wraz z papierami musi towarzyszyć towarowi aż do tego urzędu, w którym nastąpi ostateczna odprawa.

Pozwolenie na przywóz ma urząd celny, który dokonuje ostatecznej odprawy, odebrać przed wydaniem towarów do wolnego obrotu.

Przy przywozie towarów częściami na podstawie jednego i tego samego pozwolenia należy przywiezioną ilość uwidocznic na pozwoleniu, które w takim razie pozostanie w rękach strony aż do zupełnego wyczerpania pozwolenia.

b) Przy wywozie.

Jeżeli wywóz towarów odbywa się za pośrednictwem kolei, poczty lub innych publicznych przedsiębiorstw przewozowych, mają przedsiębiorstwa te zbadać przy przyjmowaniu przesyłki do przewozu czy pozwolenie jest dołączone i potwierdzić tę okoliczność na papierach przewozowych i na pozwoleniu, które wraz z papierami przewozowymi musi towarzyszyć towarowi aż do tego urzędu, w którym nastąpi ostateczna odprawa.

Jeżeli wysyłający takiego pozwolenia nie przedłoży, nie należy przesyłki przyjmować.

Urząd graniczny zbada przychodzące do niego posyłki wywozowe w razie stwierdzenia dopuszczalności wywozu dokona przepisanej odprawy, zatrzymując jednocześnie pozwolenie na wywóz u siebie.

Przy wywozie towarów częściami na podstawie jednego i tego samego pozwolenia należy wywiezioną ilość uwidocznic na pozwoleniu, które w takim razie pozostanie w rękach strony aż do zupełnego wyczerpania pozwolenia.

c) Przy przewozie tranzytowym.

Urzędy celne wchodowe mają zbadać czy towary przeznaczone do przewozu przez obszar Państwa Polskiego posiadają pozwolenia. Jeżeli niema żadnych wątpliwości, należy wynik badania zanotować na papierach

przesyłkowych i pozwoleniach i przekazać towary do urzędu granicznego, przez który towar ma wyjść za granicę.

W urzędzie celnym wychodowym nastąpi zbadanie tożsamości towaru oraz dopuszczalności wywozu. Jeżeli niema żadnych wątpliwości należy towar za granicę wypuścić. Pozwolenie na przewóz należy odebrać. Jeżeli brakuje pozwolenia na przewóz lub też poświadczenia urzędu wchodowego na pozwoleniu i na papierach przesyłkowych, nie należy towaru za granicę wypuszczać, lecz postąpić z nim w myśl art. 9 dekretu i art. 9 tego rozporządzenia.

Warszawa, dnia 6 sierpnia 1919 r.

Minister Przemysłu i Handlu
w z. *Henryk Strasburger*

Minister Skarbu:
w z. *Byrka*

Minister Aprowizacji:
Minkiewicz

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki

Minister Kolei Żelaznych:
J. Eberhardt

Minister Poczty i Telegrafów:
H. Linde

Minister Spraw Wojskowych:
J. Leśniewski
